

PARTICIPANTE

Diocese de Ourense - Lectio Divina

TEMA 7: NOS CONFLITOS, ESCOITAR A DEUS, ESCOITAR Á COMUNIDADE

*"Entón os apóstolos e os responsables xuntáronse para
examina-la cuestión"*

(Feit 15, 6)

“En virtude do noso ser creados a imaxe e semellanza de Deus, que é comunión e comunicación-de-sí, levamos sempre no corazón a nostalgia de vivir en comunión, de pertencer a unha comunidade. «Nada é tan específico da nosa natureza –afirma san Basilio– como o entrar en relación uns con outros, o ter necesidade uns de outros»” (Papa Francisco, 24/01/19)

Soñando o Ideal

COMEZAMOS cun **canto** e encomendando a Deus este momento de Lectio Divina.

ORACIÓN DE INICIO

*Señor Xesús,
estamos aquí reunidos para escoitar a túa Palabra
que nos fala na vida e na Sagrada Escritura.
Dáanos a alegría de experimentarte próximo,
de coñecerte cada día un pouco máis,
de chegar aos poucos ao fondo do teu corazón.
Sabemos que só ti es a fonte de toda felicidade,
por iso queremos enchernos de ti.
Desta forma sabemos, tamén,
que faremos máis felices a todos os que nos rodean.
Dáanos lucidez para atoparte,
corazón ardente para amarte e valentía para servirte.
Dáanos a graza de saber orar
e levar unha vida de acordo á nosa oración.
Que poidamos ser no medio do noso mundo
ese grao de sal e esa faísca de luz
que ilumine, alegre e dea sabor
á vida de todos os que nos rodean. AMÉN.*

I. MIRANDO XUNTOS A NOSA REALIDADE

Lemos o seguinte relato:

En Vilanova hai unha vella discusión sobre a data da festa de San Mateo. Uns prefíren a en agosto, cando están os que veranean no pobo e outros din que hai que tela o día 21 de setembro que é cando corresponde. E non se poñen de acordo.

Para resolver a cuestión, un dos xefes, convocou unha reunión poñendo un par de papeis nunhas árbores. Case ninguén se decatou. Reuníronse uns poucos amigos e decidiron por todos. Agora din que a data é a “arranxada por todos” e que non hai volta atrás.

DIALOGAMOS:

Un pobo, unha festa, un conflito. Ambas as partes teñen razóns no seu favor.

- *Que se debería facer neste caso?*
- *Está ben o que se fixo? Por que?*
- *Coñeces situacións parecidas?*

II. ESCOITEMOS A PALABRA DE DEUS

Preparámonos internamente facendo silencio interior para acoller a mensaxe que o Señor quere transmitirnos coa súa Palabra.

Pode axudarnos facer un momento de silencio, abrir unha Biblia e acender unha vela.

Logo un do grupo proclama ***Hch 15, 1-7. 12-13. 19-23. 28:***

¹Algúns que baixaron desde Xudea ensinaban ós irmáns: «se non vos circuncidades conforme á tradición de Moisés, non vos podedes salvar».

²Como se orixinou un desacordo e unha disputa non pequena de Paulo e Bernabé contra eles, acordaron que Paulo, Bernabé e algúns outros subisen a Xerusalén a tratar a cuestión cos apóstolos e os responsables. ³Así que a Igrexa deulles o preciso para a viaxe e eles atravesaron Fenicia e Samaría relatando como se convertían os pagáns e alegrando así a todos os irmáns. ⁴O chegaren a Xerusalén, recibíunos a Igrexa, os apóstolos e os responsables e eles contaron todo o que Deus levaba feito con eles. ⁵Pero erguéronse algúns da seita dos fariseos, que creran, e dicían: «Cómpre circuncidalos e mandarlles cumprir a Lei de Moisés». ⁶Entón os apóstolos e os responsables xuntáronse para examinaren a cuestión. ⁷E, despois de moito discutiren, ergueuse Pedro...

[Logo] ¹²Toda a asemblea ficou en silencio e escoitaban como Bernabé e Paulo contaban todos os sinais e prodixios realizados por Deus entre os pagáns por medio deles.

¹³Cando calaron, falou Santiago dicindo: «Irmáns, escoitádeme:... ¹⁹coido que non se debe importunar ós que de entre os pagáns se converten a Deus; ²⁰chega con escribirlles que se absteñan das contaminacións dos ídolos, das unións deshonestas, das carnes afogadas e do sangue»...

²²Entón os apóstolos e os responsables de acordo con toda a Igrexa, decidiron elixir algúns de entre eles e mandalos a Antioquía, xunto con Paulo e Bernabé; Xudas, chamado Barsabás, e Silas, homes que destacaban entre os irmáns. ²³E por medio deles mandaron esta carta [que dicía]: ... «

²⁸Porque decidimos, o Espírito Santo e mais nós, non impoñervos máis cargas cás precisas».

Volvamos ler este texto con mirada de fe e escrito para nós. Se temos tempo, lemos o texto completo de Feit 15, 1-35.

A comunidade de Antioquía, que cría estar a vivir unha etapa feliz, sobresáltase.

- *Que pasou?*
- *Para que son enviados Pablo e Bernabé a Xerusalén?*
- *Como os acolleron?*

Debemos ter en conta que así como Pablo e Bernabé encarnan á Comunidade que fixo cambios, Santiago é a cabeza visible da comunidade de Xerusalén, que estaba moi vinculada ao mundo Xudeu.

- *Que di Santiago á Asemblea?*
- *Quen toma as decisións?*

Di a Constitución Apostólica Episcopalis Communio, sobre os Sínodos dos Bispos: Pidamos ante todo ao Espírito Santo, para os pais sinodais, o don da escoita: escoita de Deus, ata escoitar con El o clamor do pobo; escoita do pobo, ata respirar nel a vontade á que Deus nos chama.

III. MEDITACIÓN

“Sínodo é nome de Iglesia” (S. Juan Crisóstomo). Sínodo é camiñar xuntos na diversidade. “Onde dous ou

máis...” (Mt 18, 20). O Espírito deixárase oír, pero para iso debemos escoitar, escoitarnos.

“...unha disputa non pequena de Paulo e Bernabé contra eles, acordaron que Paulo, Bernabé e algúns outros subisen a Xerusalén a tratar a cuestión cos apóstolos e os responsables” (v. 2).

Hai momentos nos que non vemos nada claro nas nosas familias, na nosa Igrexa... Que deberíamos facer nunha situación así? Quen son hoxe os “apóstolos” e os “responsables”?

“Toda a asemblea ficou en silencio e escoitaban como Bernabé e Paulo contaban...” (v. 12) Non só escoitan os “apóstolos e responsables”, senón toda a asemblea. Sentímonos corresponsables nas decisións da nosa parroquia, da nosa Igrexa diocesana? Por que? Que deberíamos facer?

“decidimos, o Espírito Santo e mais nós” (v. 28) Quen toma as decisións? Como saber se unha decisión é do Espírito?

“...non impoñervos máis cargas cás precisas” (v. 28) Como traducir isto hoxe na práctica?

IV. CONTEMPLACIÓN E ORACIÓN

É momento para a ORACIÓN e o COMPROMISO....

Volvemos ler o texto bíblico...

Facemos oración persoal.... (Se parece oportuno expresamos en voz alta nosas peticións)

Pedimos ao Señor a graza de aceptar as nosas diferenzas sen que cren división entre nós.

Podemos acabar cantando ***Un solo Señor, una sola fe...***

¡Un solo Señor, una sola Fe,
un solo Bautismo,
un solo Dios y Padre!

